



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### Speculum Non Fallax

Segneri, Paolo  
Pinamonti, Giovanni Pietro

Coloniæ, 1706

**VD18 12375713-001**

Peccata poßibilia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50799)

& quia de presenti non devoras solum, sed & bibis iniquitatem, ac peccare pergis sine freno aut respectu; & tamen adhuc te extollis!

## PUNCTUM III.

### *Peccata possibilia.*

III. Considera, te esse gravissimum peccatorem, non solum ob peccata praterita, & presentia, sed etiam ob possibilia; in quæ rueres, nisi te Deus ab illis servaret: *Gratia tua deputo, quæcumque non feci mala, passus est demissè S. Augustinus l. 2. Conf. c. 7.* Omnia peccata, quæ non facimus, sunt beneficium divinæ gratiæ, & fructus sanguinis JESU Christi, quia omnis planè homo, ex natura sua corrupta, & innato suo nihilo habet abunde in se, quidquid necesse est ad patranda atrocissima quævis delicta: & sicut in bono tam debilis es, ut tuis solum viribus ne unum

56      *Speculum non fallax.*

quidem gressum promovere possis,  
ita in malo es instar vasti, tamque  
robusti gigantis, ut omnia mundi  
peccata humeris tuis sustinere possis.  
Cogita igitur, te supra gravissimo-  
rum scelerum abyssum velut capillis  
detentum pendere, neque alio opus  
esse, ut cadas, quam ut teneri desi-  
nas. Non est opus ad hoc ullo mira-  
culo; nihil faciendo efficere potest  
DEUS, ut peior sis quam si te in nihi-  
lum redigeret, sufficit, ut novam ti-  
bi gratiam neget, quæ tibi adeò non  
debetur, ut eam potius millies sis de-  
meritus; sufficit, ut dæmoni habe-  
nas permittat, tentandi de totis suis  
viribus; sufficit, uno verbo, ut te vo-  
luntati tuæ relinquat; & momento  
præceps rues in omnia mala. Igitur  
jam nunc eo in statu considerare te  
debes, in quo fores, si rota omnium  
mundi scelerum moles tibi incumbe-  
ret; quantum enim est ex te, ea tibi  
revera jam incumbit, cum in animo  
circumferas fomitem & radicem mi-  
seriarum,

feriarum, quæ te expeditum ac pro-  
num faciunt ad ea perpetranda. Qui  
morbo caduco laborat, censetur in-  
firmus, etsi actu non cadat, quia infi-  
rum habet humorem illum mali-  
gnum, qui eum ex se disponit, ut ruat  
in quodvis præcipitium. Primum  
terræ nomen fuit arida, *Vocavit Deus*  
*aridam terram*, Gen. 1. 10. Non quòd  
tunc arida fuerit, cum aquis sepulta  
jaceret, sed quia ex se arida est, & si-  
ne aquis arida fuisset. Ita tu quoque  
sine gratiæ auxilio novus Antichristus,  
imò illo deterior fores. Extollere  
modò, si potes, ad facem tam perspi-  
cuae veritatis!

Praxis

*Erga DEUM.*

I. **S**Tatue te in Dei conspectu, ve-  
lut Publicanum, qui præ ve-  
recundia cælum intueri non ausus,  
& dic frequenter: **DEUS**, propi-

C 5

1169

*sus esto mihi maximo peccatori ! Luc.  
18. 13.*

II. Cùm laudaris, cogita, quàm longè aliud sit iudicium Dei de te: *Qui laudatur ab hominibus, vituperante te, non absolvitur ab hominibus, condemnante te, dicere solebat S. Augustinus.*

III. Roga Deum crebro, ne te relinquat in manibus passionum tuarum: *Anima irreverenti & infrunita ne tradas me ! Eccles. 23. 6.*

IV. Cogita, te in divino conspectu esse instar foetentis paludis quæ tamdiu aërem non inficit, quamdiu non movetur: pari enim ratione, ea solùm peccata non facis, ad quæ tentatio, vel occasio tibi deest.

V. Accepta libenti animo omnia adversa, instar servi, qui humeros flagris promptè inclinat, quæ novit se se esse promeritum: *Iram Domini portabo, quoniam peccavi ei,*  
*Mich. 7. 9.*

*Erga*

*Erga teipsum.*

I. Cave, de te ipso loquaris sine urgente causa, & multò magis ne te velut normam & ideam rerum agendarum proponas.

II. Submissè & modestè loqui, semper judicârunt viri sancti, esse signum & exercitium humilitatis.

III. Fuge, quantum licet, eorum consortium, qui te nimium laudant, & super alios extollunt, ne superbia tua inde pabulum accipiat.

IV. Noli celare defectus tuos, præsertim naturales, & qui scandalum afferre non possunt.

V. Conare, ut concipias sanctum tui odium, cum ad nihil planè sis utilis, quàm ad faciendum malè, nisi Deus te servet: quisquis te verè nôisset, odisset te.

*Erga Proximum.*

I. Cum nemine unquam contendas, sed explicatis tuis rationibus, modestè cedas, ac grandem victoriam arbitreris, vincere teipsum.

II. Cum alteri cedis, gere te, ac si non sponte, sed necessitate adactus cedas; neque habeas, quod ultra respondeas.

III. Cum quis in conversatione tibi molestus est, cogita, quantò graviolem molestiam defectibus tuis Deo facias, & is tamen benignè te toleret.

IV. Cum æqualiter aliis fratribus haberi, obstupescere in animo tuo, & cogita, te inter eos versari, ut corvum inter columbas.

V. Cave omni studio quemvis invidiæ motum; hæc enim malo superbiæ, ex qua nascitur, adjungit malitiam odii, quod parit; atque adeò duplicem habet malitiam.

*Oratio*

Oratio ad Christum IESUM, tanquam  
Redemptorem, ut largiatur nobis  
humilitatem.

**O** Mi benignissime Redemptor,  
qui propter salutem hominum  
voluisti videri minus quàm homo,  
totus coopertus confusione, & satia-  
tus opprobriis! benedico & desidero  
æternùm benedicere misericordiam  
illam, quâ peccata mea, &, quæ o-  
mnium maximè intolerabilis est, su-  
perbiam meam tamdiu tolerare di-  
gnatus es. Opus profectò tibi erat  
patientiam infinitam, ut tolerares me,  
hominem tam miserum, & tam su-  
perbum simul sui æstimatorem. Pau-  
perem & superbum, Eccles. 25. 4. Ve-  
rùm ne, quæso, sistat hîc bonitas tua,  
tolerando me duntaxat; progredere  
ultra, O unicum meum bonum, &  
libera me à malitia mea, & fac, ut  
æquè sim humilis, ac revera sum vi-  
lis. *Ab homine iniquo & doloso erue me.*

C 7

Psalm.

Psalm. 42. 1. Libera me à me ipso, homine prorsus iniquo, & deceptore mei ipsius: illumina cœcitatē meam tuâ veritate, ut me deinceps æstimem, qualis sum in oculis tuis, abyssus nimirum fragilitatis, & scelerum.

Inchoasti jam opus istud per lumen fidei, perfice illud uberiori adhuc luce, & ne spernas preces meas, etsi merear, ut spernas. Aspice, quæso, tantam esse meam malitiam, ut cunctis hominibus veneno pessimi exempli inficiendis satis foret, nisi tua id gratia impediret; totus infernus non sufficeret plœtendis ex æquo culpis meis, sed alius, meo solum supplicio destinatus, mihi deberetur. Et tamen me non agnosco, cupioque honorari, & aliis præferri, tuâ igitur luce indigeo, ut dissipentur tenebræ meæ, tuâque virtute, ut ne posthac in omnia vitia præceptus ruam. Hanc igitur imploro per sanguinem tuum, hanc spero à bonitate tua, quâ plus dare soles, quàm rogaris; spondeo ac  
pro-

pro-

promitto, te in æternum laudare ob  
tam singulare beneficium, indigno  
concessum. Amen.



CONSIDERATIO V.

Pro Die Jovis.

Infernus est potens motivum  
humiliationis.

PUNCTUM I.

*Meritus es damnationis sententiam.*

I. **C**ONSIDERA confusionem latro-  
nis, de scelere jam convicti,  
& ad furcam damnati, & cogita po-  
stea, quantò major sit tua confusio,  
qui, velut honoris divini latro, ad in-  
fernum damnatus es, Angelorum  
profectò Deique judicio hæc tantò  
major est illâ, quantò abominabilius  
est, æternum sub pedibus Dæmonum  
vive-